ΣΕΒΑΧ Ο ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ - ΜΑΝΟΣ ΛΟΪΖΟΣ

Ο Εμμανουήλ Λοΐζος γεννήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1937 στο χωριό Άγιοι Βαβατσινιάς της επαρχίας Λάρνακας. Ήταν το μοναδικό παιδί του Ανδρέα Λοΐζου και της Δέσποινας Μανάκη, κόρης γεωπόνου από τη Ρόδο. Η οικογένειά του μετακόμισε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου προς αναζήτηση καλύτερης τύχης, όταν ο Μάνος ήταν επτά ετών.

Με τη μουσική ασχολήθηκε από τα μαθητικά του χρόνια. Γράφτηκε σε τοπικό Ωδείο και άρχισε να μαθαίνει βιολί, αλλά κατέληξε στην κιθάρα. Μετά την αποφοίτησή του από το Αβερώφειο Γυμνάσιο της Αλεξάνδρειας το 1955 ήλθε στην Αθήνα και γράφτηκε αρχικά στη Φαρμακευτική Σχολή και στη συνέχεια στην ΑΣΟΕΕ. Στις αρχές του 1960 ήλθε η μεγάλη στροφή στη ζωή του, όταν αποφάσισε να εγκαταλείψει τις σπουδές του και να ασχοληθεί αποκλειστικά με τη μουσική.

Για να επιβιώσει κάνει διάφορες δουλειές, από γκαρσόνι σε ταβέρνα μέχρι γραφίστας και διακοσμητής. Το 1962 έρχεται σε επαφή με τον Μίμη Πλέσσα, ο οποίος μεσολαβεί στη «Φίλιπς» για την ηχογράφηση του πρώτου του τραγουδιού. Είναι το «Τραγούδι του δρόμου», ελληνική απόδοση του Νίκου Γκάτσου σ' ένα ποίημα του Λόρκα με ερμηνευτή τον Γιώργο Μούτσιο.

Το Απρίλιο του 1962 γίνεται ιδρυτικό μέλος και αντιπρόεδρος στο Σύλλογο Φίλων Ελληνικής Μουσικής (ΣΦΕΜ), με στόχο τη στήριξη του έργου του Μίκη Θεοδωράκη, αλλά και την προβολή νέων δημιουργών. Στις τάξεις του συλλόγου θα βρεθούν πολύ γρήγορα ο Χρήστος Λεοντής, ο Γιάννης Μαρκόπουλος, ο Διονύσης Σαββόπουλος, η Μαρία Φαραντούρη, ο Νότης Μαυρουδής, ο Φώντας Λάδης, ο Μάνος Ελευθερίου και πολλοί άλλοι. Αναλαμβάνει τη διεύθυνση της χορωδίας του συλλόγου και με αυτή συμμετέχει το καλοκαίρι στις παραστάσεις της μουσικής επιθεώρησης του Μίκη Θεοδωράκη «Όμορφη Πόλη» που ανεβαίνει με μεγάλη επιτυχία στο Θέατρο Παρκ.

Τον Μάρτιο του 1965 παντρεύεται τη Μάρω Λήμνου, τη μετέπειτα συγγραφέα παιδικών βιβλίων, γνωστή ως Μάρω Λοΐζου. Ένα χρόνο αργότερα, τον Αύγουστο του 1966, θα γεννηθεί η κόρη τους Μυρσίνη. Τα επόμενα χρόνια θα είναι αρκετά δημιουργικά για τον συνθέτη. Γράφει τραγούδια και μουσική για το θέατρο και τον κινηματογράφο.

Κατά τη διάρκεια της δικτατορίας μπήκε πολλές φορές στο στόχαστρο των αρχών για τις αριστερές πολιτικές του πεποιθήσεις. Μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου τον Νοέμβριο του 1973 συνελήφθη και πέρασε 10 μέρες στα κρατητήρια στης Ασφάλειας. Μέσα στο ξέφρενο κλίμα της μεταπολίτευσης συμμετέχει στις μεγάλες λαϊκές συναυλίες της εποχής και στο τέλος του 1974 κυκλοφορεί το δίσκο «Τα Τραγούδια του Δρόμου», με όλα εκείνα τα τραγούδια του που είτε είχαν απαγορευτεί τα προηγούμενα χρόνια, είτε δεν τους είχε επιτραπεί η ηχογράφηση από τη λογοκρισία της επταετίας. Την τριετία 1974 - 1977 υπήρξε ένας από τους βασικούς εκφραστές του πολιτικού τραγουδιού. Το 1978 αναλαμβάνει την προεδρία της Ένωσης Μουσικοσυνθετών Ελλάδας και πρωτοστατεί στη δημιουργία φορέα είσπραξης των πνευματικών δικαιωμάτων. Τον ίδιο χρόνο παντρεύεται σε δεύτερο γάμο την ηθοποιό Δώρα Σιτζάνη.

Στην εικοσαετή μουσική του διαδρομή έγραψε μερικά από τα καλύτερα ελληνικά τραγούδια, συνεργαζόμενος με τους στιχουργούς Γιάννη Νεγρεπόντη, Φώντα Λάδη, Μανώλη Ραούλη, Δημήτρη Χριστοδούλου και Λευτέρη Παπαδόπουλο, με τον οποίο γνωρίστηκε το 1965 και έγιναν αχώριστοι φίλοι. Τα τραγούδια του, γεμάτα λυρισμό και τρυφερότητα, ερμήνευσαν μεγάλα ονόματα του ελληνικού τραγουδιού, όπως ο Γιάννης Καλατζής, ο Γιώργος Νταλάρας, ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου, η Χάρις Αλεξίου, ο Γιάννης Πουλόπουλος, ο Γιάννης Πάριος, η Μαρία Φαραντούρη, ο Στέλιος Καζαντζίδης και η Δήμητρα Γαλάνη.

Ο Μάνος Λοΐζος έφυγε νωρίς από τη ζωή στις 17 Σεπτεμβρίου 1982. Άφησε την τελευταία του πνοή σε νοσοκομείο της Μόσχας, χτυπημένος από την επάρατη νόσο.

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=en/node/1538#comment-0